

Publicerad 2016-08-22 14:56 av Elias N. Lockne

En dikt om de bådas destruktivitet.

Svalan och Drottning Storm

Svalans svall i vinden sval,
Dansar, sjunger, om livets kval.

Blanka ögon, av ömsinhet,
Sången ren från misärs förtret.

Omkring faller, Svalans vänner,
Depression, till vin, och allt som bränner.

Svalan kan ej förstå den svärta,
För den har aldrig andats smärta.

Men så kommer drottning storm,
Flackar, kaos, ändrar form.

Fångar svalan mitt i dykning,
Skickas in i mörk anstrykning.

Svalan kastas upp och ned,
Vingar klyvs itu som ved.

Dammet från skev kärlekspjäs,
Röken av hydroponiskt gräs.

Svalan tumlar runt i fylla,
För att livsbalans förgylla.

Flaxar, lider, bråkar på,
Drottning storm kan ej förstå.

Hon följer bara sin natur,
Att ändra omgivningens struktur.

Drottningen hon drar förbi,
"Det kan ej längre vara vi"

Svalan faller ned till jorden,
Likaså gör alla lovorden.

Utsträckta vingar i leriga dyn,
Ligger Svalan och ser upp i skyn.

På nästa svalas,
Dans till föga,
Fast,
I drottningstormens,

Öga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elias N. Lockne med Poeter.se id #35029 innehar upphovsrätten